

om Kontrabøgerne, har man troet, at det var rigtigst i en Lov som denne, der skal ordne dette Forhold, at optage de gjældende Bestemmelser med Hensyn dertil, og dertil figter Forslaget til de nye Paragrafer under Nr. 1, nemlig §§ 1, 2 og 3. Den første Del af § 1 er det Gamle, det Bestaaende; den anden Del er den gjældende Bestemmelse i § 40 i Loven af 23de Februar 1866 om Disciplin i Handelsflibe. Da man nu just ikke altid har denne Lov ved Haanden, hvor Forhyringen foregaar, skjøndt den skal være ombord, har man ment det rigtigst for Tydeligheds Skyld her at optage denne Bestemmelse, for at man i denne Paragraf kunde se, hvad der skal være indeholdt i Kontrabøgerne, vedkommende den indgaaede Overenskomst. I § 2 findes i 2det Punktum nogen Forandring med Hensyn til Sømandens Forpligtelse til at kvittere. Man har nemlig i det andet Thing indført det, at han skal være pligtig til at kvittere i Kontrabogen for det ham udbetalte Forstud paa Hyren. Fleertallet mener imidlertid, at det alene ikke er tilstrækkeligt, men at det ogsaa maa være hans Pligt at give særskilt Kvittering for, hvad han modtager af Skibsførerens; thi Kontrabogen tager Sømanden sædvanligvis med sig og dermed sin Kvittering. Men for at Skibsførerens kan fremlægge Bilag til Regnskabet ligeoverfor Skibshederen, er det nødvendigt i de Tilfælde, hvor Sømanden har Kontrabogen, at han giver en særskilt Kvittering, og det er Noget, som iøvrigt maa være en Selvfølge, men foresten langfra altid bruges. — Man har derfor udtrykkelig optaget en Bestemmelse derom i 2det Punktum i § 2. I 3die Punktum er det foreslaaet, at de samme Afregningsbøger maa bruges i samme Kalenderaar, naar Mandskabet ikke forandres paa det samme Skib. Det gjælder for Liden for de Skibe, der gaa i indenrigsk Fart, og det samme synes ogsaa at være billigt, hvad Administrationen i enkelte Tilfælde synes at have anerkjendt, for de Skibes

Bedkommende, der gaa i kortere udenrigsk Fart. Her foreslaas det opført som en Selvfølge, at Saadant ikke kan forlanges, naar der ingen Forandring foregaar; thi enten man gaar fra Kjøbenhavn til Frederikshavn, i hvilket Tilfælde der nu ikke behøves forandret Afregningsbog, eller man gaar fra Kjøbenhavn til Rostoft, Lübeck, Kiel eller et andet Sted, er det jo i Virkeligheden faktisk det samme, og der burde ikke behøve at staa andre Bestemmelser for den ene Fart end for den anden. Under § 3 har man foreslaaet, at Afregningsbogen skal kunne faas hos enhver Manstringbestyrer ved Indenrigsministerens Foranstaltning for en vis Betaling. Jeg skal her bemærke, at Fleertallet lægger ikke Bægt paa, om just denne Betaling indsettes i Paragrafen, men har ikke Noget imod at forandre det derhen, at det maa blive for en af Indenrigsministeren fastsat Betaling; men vi ville sætte Pris paa, at Kontrabøgerne bringes tilveie ved Indenrigsministerens Foranstaltning, hvorved det da ogsaa kan ske, hvad der i Forslaget til § 3 er omtalt, at der foran i Kontrabogen kan findes et Aftryk af denne Lov og af de vigtigste Bestemmelser i Instruksen for de danske Konsuler, som angaa danske Søfolk, saaledes at den Paagjældende kan have en Anvisning til, hvorledes han skal forholde sig med Hensyn til Forhyringen, ligesom han ved et Udtog af Børnepligtsloven, der er aftrykt i Søfartsbogen, faar en Anvisning til, hvorledes han skal forholde sig med Hensyn til sin Børnepligt. Det er derhos en Selvfølge, at en saadan Afregningsbog maa indeholde, hvad den let vil kunne indeholde, en Formular til den i vor § 1 foreslaaede skriftlige Overenskomst. Saaledes som det nu er, forlanger man for en saadan lille Bog paa et Par Blade, som jeg her holder i min Haand, eller, for at jeg skal være nødtigg, paa 4 Blade, en Betaling af 24 St.; det er 6 St. for et saadant Blad. Det er en meget dyr Værelse i vore Liden, og naar denne Betaling skal gjen-